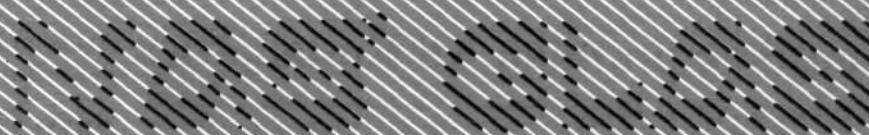

občina krško

Izletnik IX.

Številka 13

28. oktober 1988

SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

Krvodajalska akcija

Darovanje krvi je odraz človečnosti in zanj se odloči vsak posameznik, ki želi s svojo življenjsko tekočino rešiti življenje ali zdravje sočloveku.

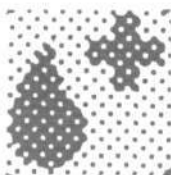
Darovana kri ni samo nadomestilo za kri, ampak je tudi zdravilo, ki ga ponesečenci in bolniki potrebujejo vsak dan.

V naši občini bo potekala krvodajalska akcija:

- v sredo, 2. novembra 1988 v Krškem v Celulozi,
- v četrtek, 3. novembra 1988 na Se-novem v Osnovni šoli XIV. divizije.

Vabimo vas, da se udeležite krvodajalske akcije in darujete kri v enem od navedenih odvzemnih centrov.

Rdeči križ Slovenije
Občinska organizacija Krško

Okolica le redko izve za vse vrste nasilja, ki so si jih "ljubeči in skrbni" starši sposobni izmisliti za svoje otroke. Povod za kaznovanje niti ni vedno pomemben, ker otrok pogosto k svoji kazni prispeva le malo krivde, ampak je ta le izgovor za stresanje tistega, kar je nakopičeno v starših. Okolica (sosedje, sorodniki, bratje in sestre itd.) se pogosto tudi sami bojijo nasilnikov ali pa si zatiskajo oči pred njimi z izgovorom, da se ne smejo vmešavati v zasebno življenje družine. Teden otroka je sicer že zdavnaj za nami, a komur je teh reči mar, mu to itak ni pomembno;

drugih, ki so povzročitelji raznih vsakodnevnih tragedij malih državljanov, se pa itak ne bi prijel niti desetletje, namensko posvečeno skrbi za otroka. Po svetu uvažajo posebne telefonske številke, namenjene pomoči preganjanim otrokom v stiski. Žal je verjetno to le lepa želja dobronamernih, saj zatirani otroci običajno nimajo povsem realne možnosti, da bi se pogovorili, poklicali na pomoč...

Samo to sem vam hotel položiti na srce: ne delajte se gluhe in slepe, kadar veste, da vašega malega soseda trpinčijo. Veliko lažje se boste zjutraj pogledali v ogledalo!

Odlikovanja ob prazniku KS Kostanjevica

»Ne smemo dovoliti, da nam blatijo pridobitve revolucije in narodnoosvobodilne vojne, Titovo delo in lik, da nam v imenu parcialnih ciljev in interesov vsiljujejo ideje, ki niso v prid nikomur, ker sejejo razdor. Za dobro vseh nas mora prevladati razum nad strastmi!« Približno tako je bilo sporočilo političnega dela slavnostnega nagovora, ki ga je zbranim na slavnostni seji skupščine KS Kostanjevica prebral njen predsednik Ivan Divjak. Seveda je v svojem nagovoru v počastitev krajevnega praznika opredelil tudi program razvoja KS, a o tem smo že pisali. Zato naj dodamo samo še to, da so na slavnostni seji podelili tudi odlikovanja najzaslužnejšim.

Medaljo mesta Kostanjevica so prejeli:

- Lovska družina Kostanjevica ob 40-letnici delovanja za dolgoletno uspešno gospodarjenje v lovišču in zgledno sodelovanje z Gozdnim gospodarstvom in KS;
- dr. France Hočevar za dolgoletno (preko 12 let) uspešno predsednikovanje Formi vivi in ob 75-letnici, ki je slučajno sovpadla z zaključkom letošnje prireditve Forma viva;
- Peter Luštek za dolgoletno uspešno delo v delegatskem samoupravnem sistemu, saj je bil dva mandata predsednik sveta KS, štiri leta vodja krajevnih delegacij za zbor krajev-

nih skupnosti SO Krško, je predsednik komisije za plan, koordinator med združenim delom znotraj in zunaj krajevnih skupnosti ter krajevno skupnostjo.

Priznanja krajevnih skupnosti Kostanjevica so prejeli:

- Ruža Jereb kot predsednica finančne komisije v svetu KS in kot predsednica gradbene odbora za gradnjo ceste Jablanca-Karliche-Slinovce;

Nova trofeja Igorja Kranjca

Na sobotnem gorskem državnem prvenstvu kolesarjev je član Kolesarskega društva Videm Igor Kranjec že drugič zapored osvojil naslov državnega prvaka med mlajšimi mladinci. Pionirja Dejan Jordan in Jože Zupanc pa sta bila v isti konkurenci dobra 21. oz. 22. Na nedeljskem državnem prvenstvu (23.okt.88) na kronometer je bil Igor Kranjec tretji, pionir Jože Zupanc pa peti v isti konkurenci. Mlajši mladinec Žvar je bil sedmi. Prvenstvo je bilo v Arandjelovcu v Srbiji.

»Obveščevalec TCP«
25. oktober 1988

- Franc Palčič kot dolgoletni delegat v svetu KS, kot predsednik gradbenega odbora za gradnjo ceste Kostanjevica-Vodenice-Ržišče, kjer se je izredno izkazal pri zbiranju denarja med krajani, organiziranju akcij..., kot vodja delegacije za zbor KS v SO Krško, aktiven pa je tudi povsod drugod, kjer je to potrebno;
- Edi Dvoraček za dolgoletno delo v Ribiški družini Kostanjevica, saj je bil 15 let njen predsednik, od ustanovitve leta 1953 pa do 1968, nato predsednik nadzornega odbora, pomagal je pri organizaciji prireditev, sedaj pa skrbi za prodajo dnevnih kart;
- Stanovanjska in komunalna interesna skupnost Krško za učinkovito vključevanje v izvajanje prenove mesta Kostanjevica, saj je sodelovala že pri obnovi PTT, Fonove hiše, gradnji stanovanjskega bloka in povsod tam, kjer krajevna skupnost njeno pomoč potrebuje.

Avtobus za Leskovec

»Izletnik« sporoča, da je zaradi zapore LE-SKOVSKE CESTE začasno spremenjena avtobusna proga. Potniki, ki sicer vstopajo na avtobusnem postajališču v Leskovcu pri pošti, bodo morali nekaj časa hoditi na postajališče Spodnji Leskovec ali Grič. Mimo postajališča pri pošti bo vozil le lokalni avtobus, ki bo obračal pri cerkvi.

Slovesnosti ob prazniku KS Kostanjevica

Praznik KS Kostanjevica (21.oktober) je posvečen spominu padlih talcev. Ob njem se letos v tem mestecu vrstijo slovesnosti in prireditve že od septembra sem. Začelo se je namreč že 23. septembra s tekom po mestnih ulicah. V nedeljo, 25. septembra, je bil v Vodenicah slovesni zbor Gorjanskega bataljona, ko so namenu izročili novo asfaltno cesto med Kostanjevico in Ržiščem. Izmed športno rekreativnih prireditev naj naštejemo še srečanje žveze ribiških družin, množično tekmovanje v namiznem tenisu, trim kolesarjenje, streljanje z zračno puško, šahovski in nogometni turnir, veslaško regato okoli kostanjeviškega otoka in planinski pohod (Kostanjevica-Javorovica-Polom-Kostanjevica).

Tudi dva jubileja so proslavili hkrati s krajevnim praznikom. Lovska družina je na Polanah (22. oktobra) zabeležila štirideseto obletnico svojega obstoja, medtem ko je ribiška družina ob 35. obletnici svojega obstoja in 100. obletnici ribištva na slovenskem v gostišču Žolnir razvila svoj prapor, ki mu je bil za pokrovitelja izvršni svet SO Krško.

Osrednja dogodka ob kostanjeviškem krajevnem prazniku sta vsekakor komemoracija na pokopališču in slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti Kostanjevica na Krki v petek, 21.oktobra 1988. Razen ceste od kostanjeviškega samostana do Ržišča so izročili namenu tudi na novo asfaltirano cesto (2 km) od Karlč preko Slinovce do Jablance. Občinska stanovanjska skupnost je zaključila prenovo nekdanje Fonove hiše, v kateri je bila

Utrinek iz zgodovine: "Izhodišče za okupatorske sile, ki so prodirale v severni del Gorjancev in proti Novemu mestu, sta bila Zameško in Kostanjevica. Neki vir poroča, da je ROOF Kostanjevica v noči na 21. oktober trikrat po telefonu obvestil štab Gubčeve brigade o okrepljenih premikih sovražnikovih motoriziranih vozil med Krškim in Kostanjevico, vendar ta ni ukrenil ničesar.

Baje je tik pred sovražnikovo ofenzivo, t.j. 21. oktobra 1943 zgodaj zjutraj mina iz partizanskega minometeta ubila na trgu v Kostanjevici štiri nemške višje oficirje. Zato so zgrabili okrog sedemdeset domačinov in jih 25 še istega dne postrelili na Malencah. Štab Gubčeve brigade je svoje bataljone ravno premeščal pred Kostanjevico, ko je sovražnik udaril od Sv. Križa (Podbočje) čez Brezje in Črnečo vas čelno in za hrbtom. Huden boj so imeli 3. bataljon pri Vodenicah in dve četi 1. bataljona, ki ju je sovražnik obkolil pri Dolnji Prekopi. Tam je imela samo ena četa več kot 20 mrtvih.

Potem ko je sovražnik odrinil Gubčovo brigado od Kostanjevice na Gorjance, je pri Dolnji Prekopi ubil 13 domačinov in neovirano prodiral proti Novemu mestu. Za seboj je puščal mrlice in pogorišča...."

(Tone Ferenc:

"Narodnoosvobodilni boj na območju sedanje občine Krško - kratak zgodovinski pregled". "Krško skozi čas, str. 535)

nekoč lekarna, po ureditvi pa bo tam nekaj stanovanj in poslovni prostori. Izročitev Fonove hiše namenu (15. oktobra) sodi v proces prenove kostanjeviškega mestnega jedra. Ta prenova mestnega jedra je zapisana tudi v razvojnih smernicah kraja. V delu je namreč celovit ureditveni načrt, predvidevajo pa še asfaltiranje cest šola-Karlč, Kostanjevica-Ko-

Evidentiranje za člana predsedstva:

Silvo Gorenc odstopil

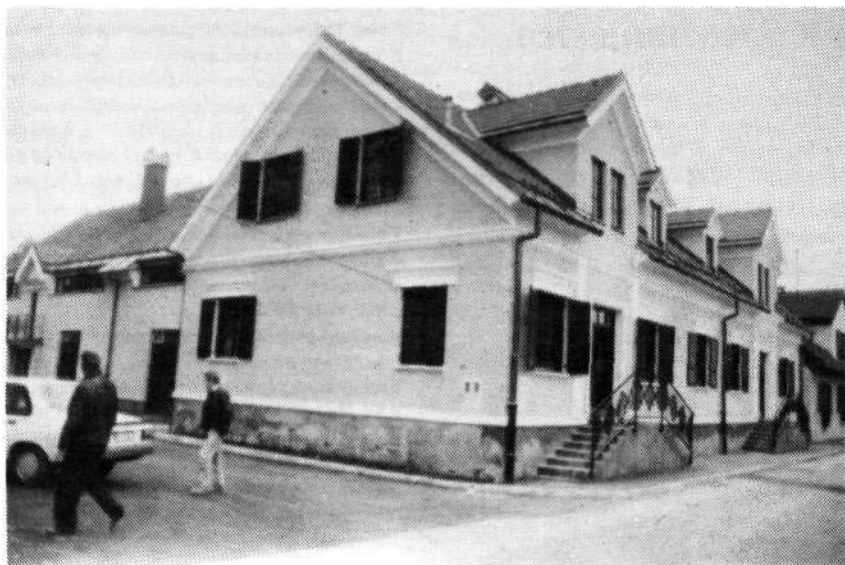
Kandidat za člana predsedstva SRS Silvo Gorenc je 26. oktobra 1988 odstopil od svoje kandidature. «Ocenjujem, da bo v fazi načrtovanja in izvajanja gospodarske reforme potrebno tudi v predsedstvu SRS stalno povezovanje sodobne ekonomske znanosti in prakse. Zato predlagam tistim volilnim telesom, ki so mi doslej izkazala zaupanje, da podprejo kandidature tovarišev Živka Pregla in dr. Ivana Ribnikarja,» je med drugim zapisal v obrazložitvi.

V prvem krogu (do 1. 9. 1988) so bili v naši občini evidentirani Silvo Gorenc, Dejan Avsec in Tone Anderlič. Avsec in Anderlič sta izrazila željo, da v postopku ne sodelujeta. Na občinski kandidacijski konferenci (19. 10. 1988) je dobil zadostno število glasov le Silvo Gorenc, za njim pa se je (s premalo glasovi) uvrstil dr. Ribnikar. Na isti seji so kot kandidati za člana predsedstva SFRJ iz SRS dobili največ glasov Milan Kučan, Silvo Gorenc, Janez Stanovnik ...

privnik in nekaj cest skozi vasi ter nadaljnje obnove hiš na samem otoku. Hkrati naj bi bil dokončan tudi pločnik v industrijski coni med Iskro in mostom čez Krko. Vsa ta dela sodijo v razvoj t.i. infrastrukture, ki naj bi služila kot temelj za razvoj turizma v Kostanjevici. Zato nameravajo urediti tudi lokalno telefonijo in jo nekoč končno medkrajno povezati.

Pa še pripis uredništva: Morda se pa le bližamo podobi Kostanjevice-dolenjskih Benetk, skrbno urejenega turističnega mesteca ob romantični (nekoč tudi čisti) Krki, ki bo goste privabljala s svojo izvenpensionsko ponudbo, vrsto majhnih, prikupnih lokalčkov v pritličju hiš, lovom, ribolovom, športom, rekreacijo, kulturno ponudbo (galerije, bližina Neviodunuma)

V to zadnjo bi morda celo kazalo prisrčati vrsto mladih, pogumnih slikarjev, umetnikov, ki bi se tudi morda vsaj občasno naselili v te drobne lokalčke, si v njih uredili ateljeje, likovne šole, tabore... ter skupno z že obstoječimi zbirkami in kakovostno gostinsko ponudbo privabljali goste. Gotovo bi bilo omembe vredno že število znancev in prijateljev teh slikarjev in od tu do razmaha turizma je pot vsekakor bližja, kot je danes. Zavedamo se, da ta misel zveni noro, enako noro pač, kot zvenijo noro vse misli, preden postanejo uspešna resnica ali pa polomija. Prisegam pa, da ni v njej niti kančka slabe misli, pač pa samo najlepše želje po uspehu in razvoju Kostanjevice kot voščilo za njen praznik. Njen uspeh in prodor v turizem bi namreč bil pomemben za celo občino.

Prenovljena Fonova hiša v Kostanjevici

NAŠ GLAS
SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

NAŠ GLAS – SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE – Izdaja: INDOK center Krško – Naklada: 2400 izvodov – Odgovorni urednik: Ivan Kastelic – Uredništvo: CKŽ 12, 68270 Krško, tel. 71-768 – Tisk: TCP »Djuro Salaj«, TOZD Papirkonfekcija Krško – Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na podlagi mnenja Republiškega

komiteja za informacije št. 421-1/72 z dne 5. marca 1980 – Za točnost podatkov in informacij, ki so objavljeni kot uradna obvestila ali pojasnila, odgovarjajo posamezne službe, organi oziroma strokovni delavci, ki so pod temi teksti podpisani!

“Razgibajmo življenje”

V skladu z republiško akcijo **Razgibajmo življenje** je Športno društvo Partizan Kostanjevica na Krki pripravilo vrsto prireditev, ki so bile hkrati posvečene tudi praznovanju kostanjeviškega krajevnega praznika.

Prireditve so se začele 23. septembra z 8. tekom po ulicah dolenskih Benetk. Udeležilo se ga je preko 280 tekmovalcev iz mnogih krajev Slovenije, ki so se pomerili v 22 starostnih kategorijah. Proge so bile dolge od 400 do 4000 m. V posebnem množičnem teku vseh kategorij na 4000 m je nastopilo 112 tekmovalcev. Kljub množični udeležbi pa je treba z malce grenkobe omeniti, da se te edine atletske prireditve v občini Krško že vrsto let udeležujejo samo pionirji iz OŠ Podbočje in Kostanjevica, za pionirje atlete iz ostalih šol pa prireditev očitno ni dovolj zanimiva oziroma dostopna!

In še nekaj o rezultatih. V tekih posameznih kategorij so tekmovalci iz Trbovelj osvojili dvakrat prvo, dvakrat drugo in trikrat tretje mesto; tekmovalci iz Sevnice dvakrat prvo, dvakrat drugo in enkrat tretje mesto; tekmovalci iz Boštanja dvakrat prvo in trikrat drugo mesto ter tekmovalci iz Kostanjevice enkrat prvo, enkrat drugo in trikrat tretje mesto. Med zmagovalci so bili še predstavniki ŽAK Ljubljana, AK Brežice, AK Novo mesto in ŠSD Gimnazija Novo mesto. V množičnem teku na 4000 m pa so bili zmagovalci naslednji: med pionirji Igor Baščlj, ŽAK Ljubljana; med pionirkami Mojca Žulič, OŠ Kostanjevica; med mladinci Robert Dragan, ŠSD Gimnazija N.m.; med mladinkami Barbara Železnik, ŽAK Ljubljana (nov rekord proge za ženske!); med članicami Ida Peršolja, AK Brežice; med člani Borut Podgornik, Rogaška Slatina; med veterankami Meta Rajšek, Rudar Trbovlje; med mlajšimi veterani Srečo Žerjav, Ljubljana, in med starejšimi veterani Nace Mervar iz Straže. V tekmovalstvu pionirskih ekip za prehodni pokal mesta Kostanjevica na Krki je zmagala ekipa ŠSD “Gorjanci” iz kostanjeviške osnovne šole.

Temu tekmovalstvu so oktobra sledila tekmovalstva v namiznem tenisu, kolesarjenju, streljanju, šahu in nogometu ter predzadnjo oktobrsko nedeljo še 5. regata okoli kostanjeviškega otoka. Tega krožnega veslaškega tekmovalstva okoli starega mestnega jedra se je udeležilo 70 tekmovalcev iz 9 slovenskih in hrvaških klubov. Najuspešnejši so bili predstavniki Lipe iz Krške vasi, ki so osvojili štiri zmage v posameznih kategorijah. S po tremi zmagami sledita KK Ljubljana in KK Končar Zagreb, s po dvema KK Razlag s Čateža in KKK Krško, po eno zmago pa so dosegli tekmovalci iz Hrastnika in Škofje Loke.

Zaključna športna prireditev ob prazniku KS Kostanjevica bo planinski pohod Kostanjevica-Javorovica-Polom-Kostanjevica.

(Foto:
Matjaž Zajelšnik)
(Foto: Črt Čargo)

Pozdrav iz Ptuja

Krški turistični delavci so si sredi oktobra šli ogledat, kako “tro orehe” na tem področju njihovi vrstniki v severovzhodnih predelih Slovenije - posnetek je s ptujskega gradu, nabrani vtisi in izkušnje jim bodo v korist pri delu v prihodnjem obdobju. (foto: Črt Čargo)

Foto: Črt Čargo

OKTOBER 1988

OBVEŠČEVALEC

GLASILO TOVARNE CELULOZE IN PAPIRJA »DJURO SALAJ« KRŠKO

Videm*Priznanje za dosežke v Titovem Drvarju:*

Zgled za pravo pot pri reševanju gospodarskih problemov

Marko Bulc: *Opravili ste veliko delo! - Delegaciji izvršnih svetov SRS in BiH v Titovem Drvarju*

20. septembra so temeljno organizacijo krškega celulozno-papirnega kombinata OOUR Proizvodnja i prerada papira Titov Drvar obiskali visoki gostje - delegaciji izvršnih svetov Slovenije in Bosne in Hercegovine pod vodstvom njihovih predsednikov Dušana Šinigoja in Marka Čeranića. V številčnih delegacijah sta bila tudi predsednika republiških gospodarskih zbornic Marko Bulc in Vukota Višnjevac.

Republiški gostje so se sprehodili skozi proizvodne dvorane papirnice in si z zanimanjem ogledovali proizvodni proces brezlesnih papirjev in njegove dodelave. Notranjost in zunanost papirnice sta bili zgledno urejeni, kar so opazili tudi obiskovalci. Ob obisku papirnice sta predsednika republiških izvršnih svetov Dušan Šinigoj in Marko Čeranić zasedla spominski lipi v tovarniškem parku, kjer že sicer rasejo spominske lipe bosensko-hercegovskih funkcionarjev Petra Dodika in Duška Zgonjanina, predsednika poslovnega odbora TCP Djuro Salaj Krško. Silvo Gorenc, prvega vodje inženiring ekipe v Titovem Drvarju dipl. inž. Jožeta Raušla ter inženiring ekipe, ki je opravila pionirsko delo v tamkajšnji papirnici.

Republiški delegaciji sta se pomudili v razgovoru s predstavniki vodstva delovne organizacije in tozda v Titovem Drvarju na čelu s Silvom Gorencem in se pohvalno izrazili o dosedanjih dosežkih. Seveda jih je še posebej zanimala perspektiva tovarne. V pogovoru s Silvom Gorencem se je predsednik IS SR BiH Marko Čeranić strinjal s tešnjo, naj bi v naslednjem obdobju papirnica izvozila čim več brezlesnega papirja visoke kakovosti, in z naslednjo etapo razvoja, v kateri bodo poglobitve naloge: bitka za kontinuirano vedno višjo kvaliteto izdelkov, zniževanje proizvodnih stroškov, zmanjševanje "škarta", še večja tehnološka disciplina ter dopolnitev strojne opreme, ki bo omogočila kontinuirano rast kakovosti.

Ker je zunanja energetska oskrba papirnice v Titovem Drvarju dokaj nezanesljiva, posebej še v neugodnih vremenskih razmerah, se je Silvo Gorenc pri delegaciji BiH izrecno zavzel za čimprejšnjo rešitev tega problema, na katerega papirnica oz. delovna organizacija ne more neposredno vplivati.

Srečanju z visokimi republiškimi gosti so poleg Silva Gorenc prisostvovali med ostalimi: člana PO DO dipl. inž. Milan Šetinc in Miloš Medved, direktor papirnice v Titovem Drvarju Stojan Dronjak ter prejšnji in sedanji vodja inženiring ekipe dipl. ing. Jože Raušl in dipl. ing. Jože Cerle.

Z obiska delegacij republiških IS v Titovem Drvarju: predsednik IS SRS Dušan Šinigoj, predsednik gospodarske zbornice Slovenije Marko Bulc, prejšnji vodja inženiring eki-

pe v TD dipl. inž. Jože Raušl, predsednik poslovnega odbora TCP Djuro Salaj Krško, predsednik IS SR BiH Marko Čeranić. (foto: Črt Čargo)

Z obiska delegacij republiških IS v Titovem Drvarju: Dušan Šinigoj, sedanji vodja inženiring ekipe dipl. inž. Jože Cerle, Marko Čeranić, direktor papirnice v T. Drvarju Stojan Dronjak in Silvo Gorenc. (foto: Črt Čargo)

Podelitev priznanj za uspešno opravljeno delo v Titovem Drvarju

19. septembra letos - dan pred obiskom republiške delegacije - so v titovodrvski papirnici podelili priznanja najzaslužnejšim za uspešno opravljeno sanacijo te tovarne.

"Podvig nam je s skupnimi močmi uspel!" je v uvodnem nagovoru povedal predsednik PO DO Silvo Gorenc. Nanizal je imena in zasluge vseh, ki so si prizadevali, da bi papirnica čimprej prišla na zeleno vejo, ter se jim zahvalil za podporo in neposredno aktivnost. Pri tem je seveda poudaril veliko mero razumevanja v matičnem kolektivu.

Predsednik SO Titov Drvar Žarko Kecman je sodelovanje med TCP Djuro Salaj in tamkajšnjo papirnico označil kot svetel zgled za uspešno reševanje problemov v težavnih družbenoekonomskih razmerah in kot zgled za krepitev bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov, ki je bilo rojeno med NOB. Sekretar občinskega komiteja ZK Titov Drvar Milorad Bodroža je v zaključni zdravici med drugim povedal, da bodo vsi, ki so prispevali svoj delež k doseženim uspehom v titovodrvski papirnici, "...zavijek ostali u našim srcima!".

Plaketo delovne organizacije je predsednik njenega delavskega sveta Božo Cizel izročil: prejšnjemu predsedniku začasnega poslovnega odbora v papirnici TD Dragu Romiču in članu tega odbora Dušanu Vakiću ter članom krške inženiring ekipe Ivanu Verstovšku, Jožetu Kodriču, Stanislavu Gramcu, Marjanu

Žvaru, Francu Zupančiču, Milanu Šterku, Pavlu Molanu, Antonu Kenetu, Jožetu Kerinu, Francu Vaksliju, Tomu Damjanoviču in Rafku Jelenu.

Četverica, ki je plaketo že prejela (podeljuje se samo enkrat!), pa je dobila posebno priznanje DO. To so član začasnega PO in prvi vodja inženiring ekipe dipl. inž. Jože Raušl ter člani inženiring ekipe Jože Molan, Ivan Ogorc in Jože Ban.

Priznanje delovne organizacije pa so si prislužili: Breda Lindemann, Slavica Prah in Martin Božič.

Za zasluge pri učinkoviti sanaciji papirnice v T.Drvarju se je seveda oddolžil tudi 700-članski kolektiv, in sicer s spominskimi knjižnimi priznanji članom inženiring ekipe ter članoma PO DO dipl. inž. Milanu Šetincu in Milošu Medvedu.

Svojevrstna izraza zahvale sta doživela predsednik PO DO Silvo Gorenc in Jože Raušl, ki so jima titovodrvski papirničarji poklonili poleg spominskih knjižnih priznanj tudi tamkajšnji narodni noši. Silvo Gorencu so s tem izrazili veliko hvaležnost za njegova vsestranska prizadevanja, da bi bil zgled učinkovitega medrepubliškega sodelovanja na ekonomskem področju čimprej uresničen in karseda uspešen. Jožetu Raušlu pa so na ta način izrekli priznanje za njegovo več kot 18-mesečno neposredno angažiranost v Titovem Drvarju.

19. september 1988 - Skupinski posnetek udeležencev s podelitve priznanj za uspešno opravljeno sanacijo papirnice v Titovem Drvarju pred vhodom v to tovarno (foto: Črt Čurgo)

Glasilo

DELAVCEV DLOVNE ORGANIZACIJE SUROVINA

LETO XIV

MARIBOR, SEPTEMBER 1988

ST. 3/4

Koristne odpadke odpeljite k Surovini

Delavci Surovinine poslovne enote v Krškem pozivajo vse občane, naj koristnih odpadkov (avtomobilskih karoserij, gospodinskih aparatov ipd.) ne odlagajo v gozdove, ob ceste in na druga neprimerna mesta, ampak naj jih pripeljejo na Surovinino zbirališče v Stari vasi. Tam imajo za tovrstne odpadke dovolj prostora, pa še plačali vam bodo zanje.

Če pa želite, bodo delavci Surovine prišli iskat odpadke k vam domov - pokličete jih lahko na številko 33-067 - in jih sami odpeljali, le izkupička v tem primeru ne bo.

Še obvestilo za krajevne skupnosti: na vašo željo je Surovina pripravljena postaviti zbiralnike za posebne vrste odpadkov (steklo, staro železo itd.), kadar se boste lotili množičnega pospravljanja navlake, na primer ob očiščevalnih akcijah.

NAŠ GLAS

SKUPNE DELEGATSKY INFORMACIJE

NIK

TCP Djuro Salaj Krško

Rekonstruirana uparilnica v tozdu Proizvodnja celuloze

Med obratovanjem uparilnice z novimi zmogljivostmi je bila 27. 9. 1988 krajša slovesnost, ki ni prav nič motila proizvodnega procesa. Zbrali smo se v komandnem prostoru uparilnice, lužnega kotla in absorbcije. Prišli so - poleg vodilnih in vodstvenih delavcev tozda Proizvodnja celuloze - člana PO dipl. ing. MILAN ŠETINC in dipl. ing. VINKO BAH, direktorja tozdov Vzdrževanje in Energetika dipl. ing. DARKO KOLŠEK in dipl. ing. NIKO KURENT, nekateri drugi predstavniki navedenih tozdov ter Komerciale in Razvojnne-službe. Dogodka se je seveda udeležil tudi LARS ERIK ERIKSSON, predstavnik švedske firme Ahlstrom - Rosenblad, ki je dobavila opremo za novi del uparilnice.

Direktor tozda PC JOŽE HABINC je v uvodnem nagovoru povedal, da se je z rekonstrukcijo uparilnice uresničila 10-letna želja, da bi bili sposobni ves redki lug predelati v gostega, ki ga uporabljajo kot gorivo v lužnem kotlu. Leto dni intenzivnega dela strokovnega teama pod vodstvom dipl. ing. STANETA BAJCA je obrodilo uspeh tako v tehnološkem pogledu, investicija je bila realizirana po predvidenem planu do dneva natančno. JOŽE HABINC se je zahvalil vsem, ki so pri rekonstrukciji uparilnice sodelovali, in jim čestital za uspešno opravljeno delo, delovnim posadkam pa je zaželel uspešno delo z novimi zmogljivostmi.

Dipl. ing. STANE BAJC, vodja Priprave in regeneracije kemikalij v PC, je prisotne seznanil z osnovnimi značilnostmi nove pridobitve. Med drugim je povedal, da se bo letna proizvodnja celuloze povečala za 2.000 ton, rekonstruirana uparilnica pa bo lahko kdaj kasneje »spremljala« tudi za 10.000 ton večjo letno proizvodnjo. Zelo pomembno bo tudi, da ne bo več odvečnega redkega luga, ki bi ga bili prisiljeni spuščati v Savo. Omenil je tudi, da v Ahlstrom-Rosenbladu niso verjeli v tako naglo realizacijo projekta.

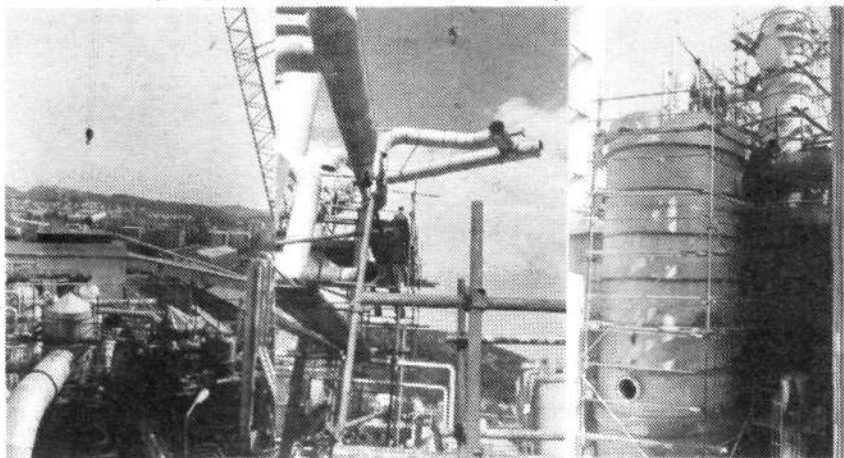
Dipl. ing. VINKO BAH je kot član PO, zadolžen za razvoj, spregovoril v imenu poslovnega odbora DO. Izrazil je zadovoljstvo, ker je uradna otvoritev bila med obratovanjem rekonstruirane uparilnice, ne pa, kot je običaj, da trakove režejo, ko »zadeve še niso zrele za obratovanje«. Odprava ozkega grla bo omogočila nadaljnja vlaganja, med drugim beljenje celuloze. Projektni team je dobro »zaigral«, kar je dokaz, da je bila odločitev o izvajanju investicij preko projektnih teamov pravilna.

Otvoritveni trak v rekonstruirano uparilnico je prerezal vodja obrata za regeneracijo

kemikalij MILAN ŠONC. Pripravljali so bili hudomušni, pa ga je moral prerezati s kleščami-kombinirkami, ker so v trak vpeljali žico. Njemu in dipl. ing. STANETU BAJCU

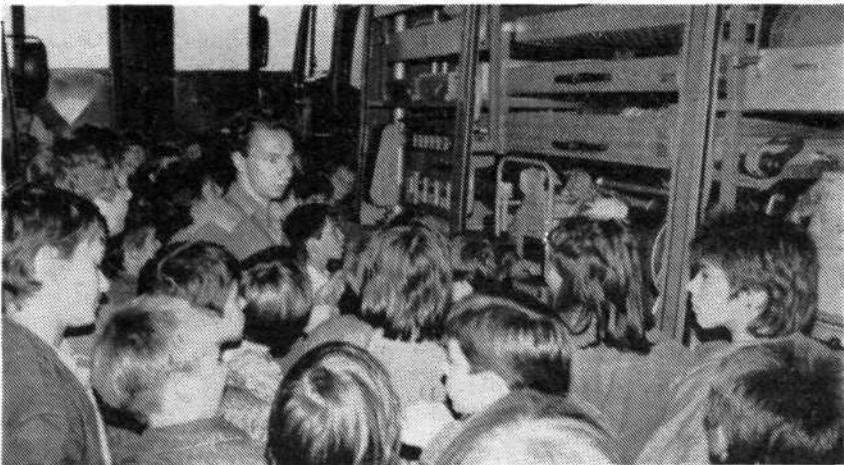
so nato izročili okrog meter dolg in zelo težak kovinski ključ kot simbol varuštva nad novo pridobitvijo. Za slovo so si udeleženci ogledali novi del uparilnice...

Med montažo in ob vključevanju novega dela uparilnice v sistem je bil prisoten tudi predstavnik švedske firme Ahlstrom.

Mladi ob mesecu požarne varnosti v PGE

Oktober je mesec požarne varnosti in ena izmed priložnostnih akcij požarno-varstvenega osveščanja je bil tudi obisk učencev OŠ Jurij Dalmatin iz Krškega v Poklicni gasilski enoti. Zvrstil se je razred za razredom, strokovnjaki PGE pa so jim imeli kaj pokazati, saj razpolagajo z dobro operativno opremo. (foto: Črt Čargo)

Na letnem srečanju upokoencev TCP Djuro Salaj Krško, ki je bilo 24. sept. 88 v tovarniškem rekreacijskem centru Karlče ob Krki, je bil tudi nekdanji tehnični direktor tovarne, ing. Vladimir Šega (na fotografiji v sredini, s kapo), ki je nedolgo tega praznoval 80-letnico svojega življenja. (foto: Črt Cargo)

Literarni klub "Beno Zupančič" Krško
– sekcija LUNA-TON

vabi na

KONCERT PREDSTAVITEV PRVE KASETE TONIJA SOTOŠKA

v soboto, 29. oktobra 1988 ob 20. uri
v Domu XIV. divizije na Senovem.

Poleg Tonija Sotoška, zmagovalca mednarodnega tekmovanja "Zlata harmonika 1988" v Ljubecni, bodo nastopili:

- ansambel Dobri prijatelji iz Brežic
- Leskovški oktet
- harmonikarski veteran Jože Križan iz Rogaške Slatine
- citrar Miran Kozole
- igralca Vidka Kuselj in Ivan Mirt

Skrivnosti na dnu morja vidijo le redki

Vse športne panoge, ki se razvijajo v kaki občini, opravljajo svojo dejavnost v objektih oziroma na terenih, ki jih imajo doma. Potapljači pa za svoj športni dom še vedno imenujejo morje, ki ga nimajo pred nosom, ampak je oddaljeno najmanj 150-200 km. Res je, da so tudi pri nas vode, v katerih bi lahko razvijali svojo aktivnost, vendar je tudi res, da vsak potapljač, še posebno pa mlajši, ni sposoben opravljati potopov v tekoči vodi, v kateri je vsako potapljanje tako rekoč loterija.

To je tudi eden od razlogov, da se je skupina posavskih potapljačev odločila izkoristiti zadnji konec tedna v septembru za potapljanje v Nerezinah. Na pot jih je odšlo pet - dva iz Krškega ter po eden iz Brežic in Sevnice. Štirje so bili potapljači, eden pa spremljevalec, ki se je pustil nagovoriti, da preživi cel vikend v najlepši počitniški koloniji na Lošnju. Opremljeni z jeklenkami, ki so jim jih bili napolnili člani Poklicne gasilske enote iz Krškega, so se odpeljali dogodivščinam naproti.

Prvi dan so se potapljali v bližini lošinskega letališča na - tako pravijo fantje - zelo nezanimivi globini in terenu. Največja globina potopa je bila dvanajst metrov, in to šele kakih 200 m od obale. Voda čista, prozorna, vidljivost so ocenili na petnajst metrov. Dno je bilo poraslo s travo, tu in tam se je razprostiralo področje peska. Rib ni bilo, razen manjših lumbrakov, ki so se skrivali v travi.

Kljub tako "prazni" vodi so vztrajali pod gladino čim dlje, saj je vsakdo upal, da bo našel vsaj eno amforo, o katerih so slišali, da jih je na tem mestu veliko. Pa od vseh tisočih niso našli niti koščka, kaj šele kakšno celo. Lahko si mislite, kako so bili razočarani, ko

so ugotovili, da je vsa tista glinasta krama, ki so jo privlekli na plan, stara kvečjemu petdeset let. Tudi tisti, ki so raziskovali obalo, so se vrnili praznih rok, le noge so imeli vse umazane od nafte.

Upali so, da bodo naslednji dan boljše sreče.

Nedelja - božji dan. Zbujanje je bilo, vsaj za nekatere, nepotrebno mučenje delovnega ljudstva. Še dobro, da sta bila dva člana druš-

čine tako prijazna, da sta pripravila zajtrk za vse. Uspelo jima je namreč zbrati vso hrano, ki je ostala od prvega dne (špagete sta na vso srečo vrgla v vrečko za odpadke) - toliko, kolikor bi po vseh merilih zadostovalo za štiri osebe. To pa je bil glavni razlog, da se jih je vseh pet, ne glede na pravice delovnega ljudstva do nedeljskega počitka, v zelo kratkem času zbralo okrog mize.

Nato so se odpravili na drugi potop, tokrat na lošinsko stran Kvarnerja. Tudi tu niso našli ničesar, ulovili pa malo več kot prvi dan. Eden od potapljačev je bil take sreče, da je v globini tridesetih metrov na nož nataknil orado, dolgo okrog trideset centimetrov. Drugi je na površje prinesel raka, težkega približno en kilogram (z oklepom vred).

Kot so povedali sami, s pojedino ni bilo nič, ker se jim je mudilo domov. Obljubili pa so si, da bodo poskušali znova, tokrat opremljeni vsaj s karto lokacij amfor. Pravijo, da jih sicer ne bi radi vlekli na površje, imajo pa veliko željo, občutiti tisto doživetje, ko najdeš predmet, star tudi tisoč let; veliko željo, videti ga v pogojih, v katerih veš, da so ga lahko videli le redki.

Poštna zveza OK ZSMS z domačim krajem:

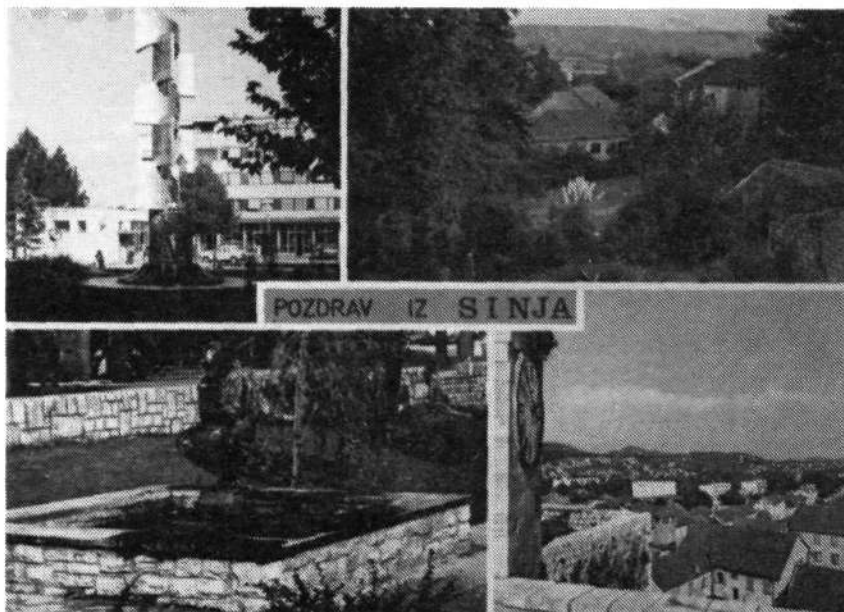
Do V.P. in nazaj

Kmalu bosta minili dve leti, odkar smo si začeli dopisovati z našimi mladinci, ki so na služenju vojaškega roka. Nekaj časa je to dopisovanje potekalo bolj enosmerno - mi smo pošiljali Naš glas in dodali še pisemce, k nam pa je prihajalo bolj malo pošte, toda v zadnjem času je te pošte vse več. Zato smo se odločili, da je nekaj objavimo - da bodo tudi ostali izvedeli za to naše dopisovanje in da vzpodbudimo tudi tiste, ki nam doslej še niso pisali.

Hkrati se zahvaljujemo za pošto vsem, tudi tistim, katerih pisanja v tej številki ne objavljamo - da pa se bo vedelo: mnogi so nam poslali kartico ali pismo, toda vseh ne moremo objaviti, saj veste, prostorska stiska. Izbrali smo jih nekaj, in to tako, da so iz različnih krajev Jugoslavije, ostali pridejo na vrsto kdaj drugič.

V pričakovanju njihove pošte jih tokrat lepo pozdravljamo kar s tem prispevkom.

Za OK ZSMS Krško
predsednica:
Ida Novak-Jerele

Prijemite lepe pozdrave iz Sinja, kjer služim vojsko. Duri tečaja počasi, zato sem še toliko bolj vesel našega časopisa.

Miro Simončič

Pozdrav iz KNINA

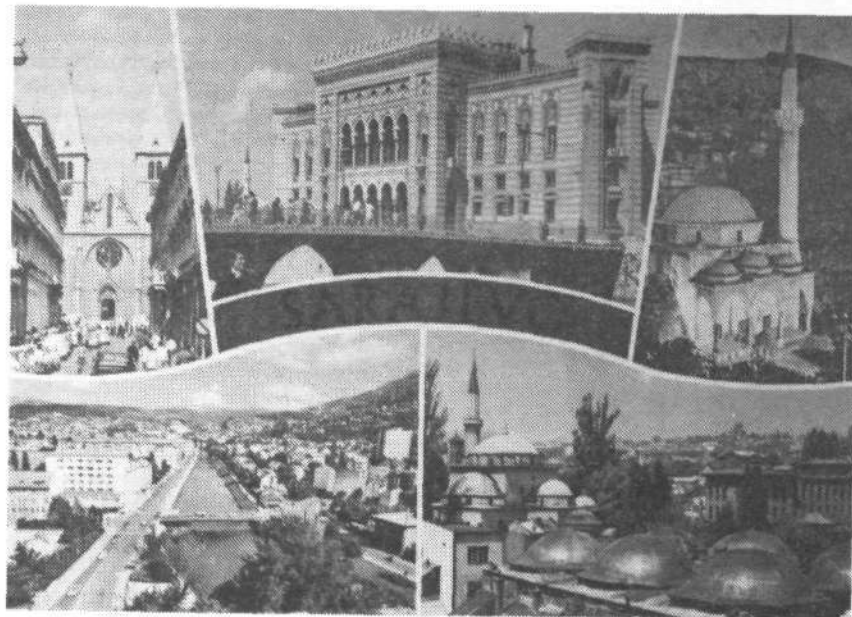
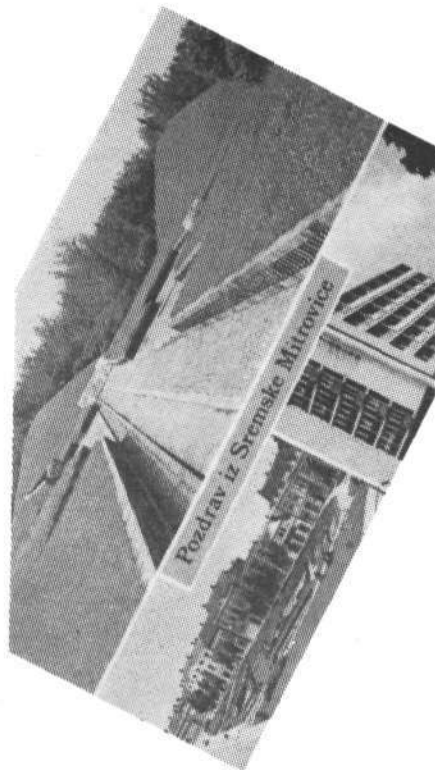
Veliko pozdravov iz sončnega Knina, kjer mi duri v vojaški sukobi hitro mineva.

Aljož Zakrajšek

Prijemite lepe pozdrave iz Srpske Mitrovice. Mineni peti dan, dolina vseh dni, zato smo utrpeli. Želim vam velik uspeh pri delu in vseh prizadevanjih.

Lep pozdrav iz srpske Crkvice. Časopisa Naš glas sem bil zelo vesel, kerji to je edini stik z oblikovanjem v naši oblasti. Sicer je pa tu vse v redu. Obisk Silvestra Trilipina. Lepo vas pozdravljamo in se nam zahvaljujemo za Naš glas. Znamo se dobiti, le duri pričati minarico, zato sem vesel vašega pisma in oblika. Zdrav. Želim iz Jastrebarskega.

INFORMACIJE
ok z zvezno kolo

Prijemite lepe pozdrave iz Sarajeva. Kvala za časopis, ki mi prinaša novice iz domačega kraja. Tudi je vse po starem in dupe kar hitro mineva - do konca imam še 163 dni. Pozdravi!

Srećko Bohorč

Na začetku mojega pisanja vas lepo pozdravljam. Kvala za 'Naš glas', ki pa sem ga prejel z zavidom. Na vojaško življenje sem se že privadil, čaka nas štiri mesece usposabljanja, potem pa prekomanda. Tudi tu sem vključen v mladinsko organizacijo. Vaš mladinec

Jože Žarn iz Zemuna

Najprej se vam zahvaljujem za 'Naš glas', ki sem ga z veseljem prebral. Upam prejeti vojaške tople minute. Tudi je lepo, kot bi bil na poštneceh. Naj bo donoli, le še lep pozdrav iz Leskovec - držite papirik in parafrazirajte od vojaka

Đurđana Črnčević

Pošiljam vam lepe pozdrave iz sončnega in vročnega Bara. Zahvaljujem se vam za časopis - 'Naš glas' in vas prosim, da mi ga še naprej pošiljate. Bil sem zelo presenečen.

Roba Božić

Planina:

Vojaki in domačini družno gradijo cesto v lažje življenje

"Med narodnoosvobodilno borbo so bili Gorjanci otok svobode v okupirani Sloveniji in zatočišče partizanom, danes pa so, žal, otok nerazvitosti v naši republiki," je na srečanju borcev Gorjanskega bataljona (v nedeljo, 25. septembra) in ob otvoritvi asfaltirane ceste v Vodenice dejal sekretar MS ZKS Posavja, Franc Pipan. Z ureditvijo ceste do Vodenic so domačini sami podrli eno izmed preprek lastnega povezovanja s svetom. Še mnogo večjo prepreko pa bodo odstranili z dokončanjem obnove in ureditvijo ceste Šutna - Prušnja vas-Planina-Novoselska gora na hrvaški

strani. Cesta bo ob zaključku del asfaltirana in dovolj široka, da bo po njej lahko vozil avtobus. To pa seveda pomeni povezavo s svetom, možnost vožnje v službo, šolo, pome- ni otroke, morda mlade družine, skratka - življenje v vaseh na pobočjih Gorjancev. Dolej je bilo tako, da si je mlada družina, ko so otroci postali šoloobvezni, poiskala zaposlitev in stanovanje v dolini in se iz domače vasi izselila. Naporno je za delavca - utrjenega, odraslega človeka, kaj šele za šolarje, hoditi dan za dnem pol ure v breg iz Prušnje vasi. Kadar je sneg, so bližnjice zametene in je po

cesti za celo uro hoda, ampak takrat se avtobus kaj pogosto ne prebije dlje kot do Šutne. Tako breme so seveda starši vsekakor skušali otrokom odvzeti z ramen, s selitvijo pa so jemali obdelovalni zemlji naraščaj, ljudstvu so rezali korenine... Trenutno so v vasi štirje predšolski otroci!

Zaradi vsega tega seveda sploh ni potrebno poudarjati, s kolikšnim veseljem so prebivalci naselij na Gorjancih pričakali vojake iz enote kapetana prvega razreda Miroslava Milinkoviča, ki so pripeljali svojo težko mehanizacijo, svoje inženirsko znanje in bogate izkušnje, mladost in podjetnost, ter se zagrizli v pot, ki bi se ji bilo doslej le stežka reklo cesta... Za izvedbo zemeljskih del se je namreč krška cestna skupnost dogovorila z vojno pošto Novo mesto in očitno je bila ta poteza kar pravšnja: na nekaterih odsekih so dela že skoraj pri koncu; valjar opravlja svoje delo...

Od leve: Predrag Mladenović, Cveto Bahč, Jože Stipič, Ida Novak-Jerele, Slavoljub Popadić in Tanja Mlakar pred spomenikom sredi Planine.

Jože Stipič s Planine pravi zase, da je "zemljestrugar". Je mlad kmet, ki sta mu pred nekaj meseci umrli oče in mati in je na 10-hektarski kmetiji ostal povsem sam. Redi dve kravi, oddaja mleko, ima tudi nekaj osnovne kmetijske mehanizacije: "Ko bo dnevna avtobusna zveza, bo lažje in raje vsak ostal doma. Saj ne nameravam v službo, ker potem doma ne bi imel kdo delati na zemlji, a sedaj je tu od trinajstih hiš le devet obljubljenih. Skupno imamo nekaj nad trideset ljudi: pri eni hiši jih je osem, drugod pa sta po dva. Doslej smo bili vezani na avtobus, ki se je obrnil v Prušnji vasi, po snegu pa ni prišel dlje kot do Šutne. Zato so se mlade družine, brž ko so otroci dorasli za v šolo, odselile v dolino. Seveda smo vojake pričakali odprtih rok, tako kot vsako dobrodošlo pomoč. Razumemo se odlično, sodelujemo, kjerkoli je potrebno..."

Jože Stipič ni ravno gostobeseden, zato pa je toliko bolj poln pohval starejši vodnik prvega razreda, Slavoljub Popadić, ki mu prijatelji (očitno jih ni malo) pravijo kar Pop: "Naše

prejšnje delo v Beli krajini se je nekoliko zavleklo in z enoto smo prišli sem v času, ko bi bili morali že delati, na nepripravljeno traso. Od samega začetka del nihče izmed domačinov ni čakal, da bi vojska sama kaj naredila. Brez problemov je 30 ljudi izsekalo grmovje ob trasi, uredili so prostor okrog spomenika v vasi, kjer prej ni bilo nobenega pravega prostora, sedaj pa lahko okrog njega obračajo naši stroji. Ni treba nobenih sestankov in dogovarjanj, da se lotijo dela. Enemu izmed njih poveš, kaj bi bilo treba, in domačini se sami med seboj dogovorijo, organizirajo in delo opravijo v najkrajšem možnem času. Seveda se tak odnos odraža tudi pri vojakihi, ki delajo cele dneve, in zato kar hitro napredujemo. Če nam bo šlo vreme na roko, bomo še pred snegom uspeli položiti tudi asfalt, sicer ga bomo pa spomladi."

Kapetan Milinković je moral za nekaj dni v vojašnico, ker sodi med njegove dolžnosti tudi "obuka" mladih vojakov voznikov, zato ga je v času našega obiska nadomeščal poroč-

"Med vojno je bila vas požgana, po njej smo vse hiše sezidali na novo. Toda sedaj je vas vedno bolj prazna, ostali smo le še starejši ljudje, mladi pa so odšli v dolino za zaslužkom in boljšim življenjem," je povedala ena izmed prebivalk Planine, vasi na severnem pobočju Gorjancev. "Mlade je mogoče povsem razumeti, saj je življenje na Planini vse prej kot lahko - vsaj enkrat težje kot v dolini. Kljub temu pa je kmetijstvo edina dejavnost, s katero se vaščani lahko ukvarjajo. Krški M-Agro-kombinat poskuša marsikaj, da bi pomagal Planincem, med drugim tudi z uvajanjem reje telic, ki se lahko pasejo na prostem. Toda napredek v vas zelo počasi prodira, pri tem pa je glavna ovira slaba cestna povezava." (Jože Simčič: "Vojaki širijo cesto na Planino". Dolenjski list, 1. sept. 1988)

Jožeta Kondo je na delo z buldožerjem "spustila" Iskra iz Semiča.

nik Predrag Mladenović. Nekako pa so pričakovali, da se bo kapetan še vrnil na traso, brž ko bo to mogoče, saj sta skupaj s Popadićem prevzela celotno nalogo in si jo prizadevata tudi izpeljati. Enota prebiva v lovskem domu na Mladju, ki so si ga kar prijetno uredili, in očitno imajo tudi tu z domačini dobre odnose. Še vsi sveži so bili spomini na ličkanje pri enem izmed sosedov, ki sicer ima ustrezen stroj, a so skupaj ugotovili, da je po starem bolj prijetno, in so združili prijetno s koristnim. Osnovni pogoj je, da ostane v domu dežurna posadka in da se delo zjutraj nemoteno nadaljuje ob pravem času. Vse ostalo pa je prepuščeno organizaciji in dogovoru v skupini. Tako se jih je na omenjeno ličkanje odpravilo deset. Celo harmonikar je bil tam in kuhar je potem za mizo (!) naštel skupno 37 ljudi. Pravijo, da je bilo enkratno.

Beriša Ali iz Podujeva je končal elektrotehnično šolo, dva meseca je bil v Celju na usposabljanju in sedaj že štiri mesece dela na valjarju. Prevzel ga je od kolega v Beli krajini in se z njim preselil na pobočja Gorjancev: "Tu nam je odlično, delamo od šestih do osemnajstih, mladinci iz OK ZSMS nas obiskujejo skoraj vsak teden, sicer pa so za čas našega bivanja tukaj pripravili tudi bogat pro-

V delegaciji, ki je tokrat obiskala delovišče na Planini, je bila tudi članica predsedstva OK ZSMS Tanja Mlakar, ki je zlezla kar k Beriši Aliju na valjar, saj sta po tolikih srečanjih postala že stara znanca.

Ustaški pokol in požig Planine leta 1942 *****

Prijazna gorska vasica Planina leži južno od vasi Šutna, od nje je oddaljena poldrugo uro peš hoje, od hrvaške meje pa manj kot 1 km. Leta in leta so vaščani na Planini živeli v tesnem sodelovanju in prijateljstvu s sosednimi brati Hrvati iz Novega Sela, saj imajo skoraj vsi Hrvatje svoje vinograde na slovenski strani. Vsa leta so v medsebojni pomoči obdelovali vinograde, kosili travnike itd. Kdo se ne spominja veselih slovensko-hrvaških pesmi, ki so odmevale po vinskih gorah in travnikih! Tudi na družinska slavlja so se vabili. Tako so minevala desetletja toplega prijateljstva vse do tedaj, ko so leta 1941 v to mirno sožitje prihrumeli krvniki, zasluževalci jugoslovanskih narodov.

Ti "nositelji evropske kulture" so načrtno vnesli razdor v naše bratske narode. Razdor so že prej pripravljali s pomočjo svojih hlapcev Pavelića, Stepinca, Rožmana in drugih. Rimski imperatorji so za svoje mračne cilje vzgajali krvnika Pavelića, ki je pod krinko boja za čistost in razširitev katoliške vere ter pod krinko boja za nacionalno neodvisnost uspel razplamteti verski fanatizem in nacionalni šovinizem. Tako so se do tedaj mirni in v bratstvu živeči narodi in celo vasi začeli med seboj klati in požigati. Iz te mračne zgodovine so nam znani tisočeri primeri, a eden izmed njih je požig Planine in pokol Planincev.

Vsi prebivalci Planine so se že v začetku leta 1941 odločili za sodelovanje in pomoč OF. Organizirana je bila vaška zaščita, izvoljeni so bili odbori OF. Posamezniki pa so se prostovoljno javljali v partizane. Vaščani so nudili

vso pomoč partizanski vojski, ki so jo sestavljali slovenski in hrvaški partizani. Junija in julija 1942 so enote NOV razbile in uničile ustaške postojanke na Stojdragi, v Novem Selu, Gorenji vasi in Kalju. Tako je bilo celo žumberško območje od Samobora do Krašičev osvobojeno.

Prav v tem času pa je v sosednjih hrvaških vaseh prišlo do politične pregrupacije prebivalstva. Eni so se priključili ustašem, večina pa partizanom. Ustaški propagandi, pri kateri je imel v tem predelu Žumberka svoje posebne zasluge dr. Janko Šimrak, duhovnik iz Zagreba, je uspelo pridobiti pretežni del vaščanov iz Novega Sela. Tako so se nekaj dobri prijatelji Planincev spremenili v smrtne sovražnike.

Ustaška komanda v Zagrebu, ki je bila divja zaradi porazov v Žumberku, je dodelila domačemu izdajalcu, partizanskemu dezertjeru iz Novega Sela, ustaško vojsko, ki je opravila pohod na obmejne slovenske vasi in dalje v Žumberk. Ta zločinec je pripeljal 14. septembra 1942 ustaše iz Zagreba preko Brežic v Šutno, od koder so šli v široki črti na Planino. Na svojem pohodu so prijeli vsakega moškega, kateremu ni uspelo pravočasno ubežati. Gorje vsakemu, ki ga je imel zločinec Pavle na piki ali kot simpatizerja NOV ali kot sovražnika iz prejšnjih časov! Sam je bil glavni sodnik, sam je odredil, katere zajete izpustiti in katere peljati naprej na morišče. Zajete med potjo so peljali do planine. Tu so zbrali vse vaščane, žene in otroke so oddvojili, moške pa odpeljali zvezane proti Novoselski gori, kjer so jih postrelili. Od 25 streljanih se je rešil le starček pri sedemdesetih letih, katerega

sključenega na palico rafal ustaških krvnikov ni dosegel. Zgrudil se je na tla in preko njega so padali njegovi tovariši - vaščani. Vroča kri njegovih sosedov je prepojila obleko in telo, v katerem je čutil le še malo življenja. Šele ko so ustaši odšli, je zlezal izpod mrtvih.

S tem pa ustaškega maščevanja nad Planino še ni bilo konec. 15. septembra 1942 so v jutranjih urah, ko se jih ni nihče več nadejal, ponovno pridivljali kot nekdanji Turki, pobrali še preostale moške, ki so se prejšnji dan rešili, in tudi te nad vasjo v Novoselski gori ustrelili. Vas so do tal požgali, otroke in žene razgnali. Tako je bilo delo hlapcev, oznanjevalcev rimske pravičnosti.

V teh dneh je ta ustaška drhal pod vodstvom Pavla Herakovića napravila še veliko gorja. 14. septembra 1942 so napadli slovensko partizansko bolnišnico na Prisjeki, kjer so pobili vse ranjence in zdravniško osebje, med njimi tudi partizanskega zdravnika dr. Černelca.

Od tu so se pomikali preko Budinjaka, Kalja in Železnega proti Jastrebarskemu. Med potjo - pohodom so požgali pet vasi in samo v vasi Dražce pobili 19 ljudi. Šele po enem tednu ropanja, požiganja in pobijanja so se vrnili v svoj brlog ter poročali Paveliću in Stepincu o svojih "plemenitih in junaških podvigih".

Taka je bila usoda Planine. Kdo naj popiše žalost in trpljenje žena in otrok? Toda ti niso klonili, ljubezen do domovine in vera v pravičnost zmago partizanske vojske je bila močnejša od ustaških pušk in nožev. Vsi so po svojih močeh delali za NOV in delali so do končne osvoboditve.

Franc Dragan

(v zborniku Padli v ognju revolucije, OO ZZB Krško, 1971)

Težki stroji JLA širijo pot na Planino. V levem je edini civilist v skupini, Jože Konda, Ki dela (tako pravijo!) ravno tako predano kot vojaki; desnega pa vodi novopečeni bagerist Hašim Zukančič.

gram obiskov in prireditev. Bili smo že v Tivoli rojstni hiši v Kumrovcu, v brežiškem muzeju, kostanjeviški jami in na Formi vivi. Dvakrat tedensko končamo delo uro do dve prej in se odpeljemo v dolino, kjer se uredimo in potem še združimo prijetno s koristnim: ogledamo si film v Krškem. Sem v decembrski "klasi", a domov bom šel 22. novembra. Zaradi dobrega dela v Beli Krajini je vsak član naše delovne skupine dobil po deset dni nagradnega dopusta, ki pa ga zaradi časovne stiske nismo uspeli izkoristiti, zato se nam bo sedaj vojaški rok prej iztekkel. Mislim, da se bom po vrnitvi iz JLA lahko brez težav zaposlil kot elektrotehnik, ker tega kadra pri nas primanjkuje."

radi dobrega dela v Beli Krajini je vsak član naše delovne skupine dobil po deset dni nagradnega dopusta, ki pa ga zaradi časovne stiske nismo uspeli izkoristiti, zato se nam bo sedaj vojaški rok prej iztekkel. Mislim, da se bom po vrnitvi iz JLA lahko brez težav zaposlil kot elektrotehnik, ker tega kadra pri nas primanjkuje."

Razen izletov, ki jih je naštel Beriša Ali, so v OK ZSMS za pripadnike enote organizirali še celo vrsto delovnih, zabavnih in športnih srečanj z mladimi iz organizacij združenega dela v naši občini, ki kaj pogosto dobijo tudi svoj družabni zaključek. Med obiski in izleti, ki jih Beriša ni naštel, naj navedemo še izlet na Lisco in ogled Nuklearne elektrarne, ter še nekaj športnih turnirjev.

Med vojaki je tudi Hašim Zukančič, doma iz okolice Bihača. Njegov oče že vrsto let dela kot drvar v Avstriji in fant se mu je vsako poletje za dva do tri mesece pridružil ter tako (neprijavljen) z delom nekaj zaslužil. Obvlada motorno žago, zato so mu namenili krčenje trase in ga vključili v delovno skupino. Poskušal je delati z nakladalcem, pokazal je izjemno voljo in pripravljenost za učenje, zato so mu omogočili opravljanje izpita in s tem pridobitev kvalifikacije. Fant ima izreden občutek za stroj in je pri delu tako učinkovit kot malokateri strojnik z dolgoletno prakso. Namignili so nam, da ima možnost dobiti zaposlitev (po odsluženju vojaščini) pri lastniku kamnoloma v Šutni.

Člani radioamaterskega krožka na osnovni šoli v Leskovcu (na sliki z mentorico Marjano Tomšič; manjka drugi mentor, Drago Bučar) so ob koncu šolskega leta 1987/88 opravili radioamaterski tečaj. Diplome

kot potrditev pridobljenega znanja jim je na slovesnosti pretekli mesec podelil Črt Čargo (na desni fotografiji). (Foto: Janko Sotošek)

Prizadevni pionirji

29. september je dan pionirjev. Takrat se člani pionirskih odredov zberejo na svojih rednih letnih konferencah, na njih pregledajo, kako so bili uspešni v prejšnjem šolskem letu, in si zastavijo načrt za delo v tekočem letu. Na vseh osnovnih šolah je bil zadnji četrtek v septembru podoben, mi pa vam bomo nekaj več povedali o tem, kaj so se tega dne pogovarjali pionirji osnovne šole Koprivnica.

Predsednica pionirskega odreda, ki se na tej šoli imenuje Vetrnik, je izčrpno poročala o tem, kaj so njegovi člani v preteklem šolskem letu počeli poleg tega, da so hodili v šolo in pisali naloge. In vsega tega je bilo zares obilo. Če povemo na kratko, so pionirji skrbeli za učenje in si pri tem pomagali med seboj, delovali so v številnih interesnih dejavnostih ter organizirali in izvajali proslave, praznovanja republiških in državnih praznikov, spominskih dnevo in zaznamovali še razne druge pomembne datume. Udeleževali so se šolskih, občinskih, medobčinskih in regijskih tekmovanj ter izvedli več delovnih akcij. Pa povejmo to še z nekaj številkami: na šoli se je bilo mogoče vključiti v 23 interesnih dejavnosti, ki so delovale v obliki krožkov, tečajev ali društev; v desetih mesecih šolskega leta so pripravili 17 proslav, spominskih dnevo in drugih podobnih prireditve; uspešno so izvedli akcije zbiranja pridelkov za šolsko kuhinjo in za šolo v naravi ter zbiranja odpadnega papirja; pri ostarelih kmetih so pomagali pospravljati poljske pridelke, sodelovali pri pogozdovanju in bili na proizvodnem delu v Metki in Dekorju; dvakrat so temeljito očistili okolje v svoji krajevni skupnosti.

Ob koncu šolskega leta 1987/88 so se koprivniški pionirji posebej zahvalili petim zunanjim sodelavcem: Ireni Kelhar, Francu Bogoviču, Janezu Bogolinu, Milanu Dularju in Branku Vodeniku, ki so jim posredovali znanja in veščine s področja kmetijstva, gasilstva, obrambe in zaščite, računalništva in planinarjenja.

Med njihova pomembna opravila je sodila tudi skrb za spomenike NOB (spomenik pri Kunejevem hramu, tehnika Franceta Prešerna na Bohorju, spomenik na Jevši). Uspešno so sodelovali s KS Koprivnica in KS Podsrreda, organizacijo ZZB Senovo, krajevno organizacijo ZSMS in še posebno z Društvom prijateljev mladine. Slednje je velikokrat prispevalo k temu, da so bile šolske slovesnosti "slajše", šolska kuhinja bolj založena, letovanje pa za marsikaterega otroka lažje dostopno.

V tem šolskem letu ne nameravajo širiti interesnih dejavnosti, pač pa si bodo prizadevali, da bodo v njihove programe zajeli čim več želja in predlogov učencev ter na vseh področjih dosegali večjo kakovost, so poudarili v svojem delovnem načrtu.

Vsaka šola ima v svojem programu načrtovano določeno število dni šolskega leta za tim. družbeno potrebno delo. Leskovski šolarji so jesenski del tega programa že izpolnili, in sicer s pobiranjem in ličkanjem koruze pri Dimičevih na Črnilah (na sliki) ter s trgatvijo in obiranjem jabolk pri Svetici V Leskovcu. (Foto: Janko Sotošek)

Remont v NEK

Remont v Nuklearni elektrarni Krško, ki je imel letos po obsegu del petletni značaj, je v zaključni fazi, saj za četrtek, 27.10., planiramo sinhronizacijo – ponovno priključitev elektrarne na omrežje elektroenergetskega sistema. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da je pregled bistvene opreme potrdil pričakovano dobro stanje te opreme. To se nanaša predvsem na reaktorsko posodo – kateri smo letos prvič pregledali vse zware, uparjalnika – pri katerih smo pregledali vse cevi in dobili zadovoljive rezultate, jedrsko gorivo – zamenjanih je bilo 36 gorivnih elementov, v katerih je tokrat kot surovina uporabljena tretjina domačega urana z Žirovskega vrha in tako napolnjen reaktor je zopet sposoben za enoletno proizvodnjo električne energije.

Nastal pa je nepričakovan problem, ki lahko vpliva na hitrost vrnitve elektrarne na polno obremenitev. V neurju 6.10., ki so ga spremljale močne atmosferske praznitive, je prišlo do udara strele v naše 380-kilovoltno stikališče. Pri tem je prišlo do preboja izolacije na regulacijskem navitju enega od dveh transformatorjev moči 400 MVA, ki služita za transformacijo in prenos električne energije v slovenski in hrvaški elektroenergetski sistem. Poškodbo bo možno odpraviti v treh do štirih mesecih v tovarni transformatorjev Rade Končar. Pri tem je potrebno poudariti, da zaradi omenjene okvare ne bo bistvenih motenj v obratovanju NE Krško, saj sta demontaža in prevoz nadomestnega transformatorja, ki smo si ga izposodili v TE Drmno v Srbiji, že v teku. NE Krško lahko obratuje tudi brez tega transformatorja, vendar na omejeni obtežbi (50 %), tako da morebitne motnje v proizvodnji NE Krško ne bodo imele bistvenega vpliva na elektroenergetsko bilanco.

**Urbina
12**

Dobitniki nagrad za pravilne rešitve nagradne križanke Sredica št. 1

Bralci Našega glasa so poslali 15 pravih rešitev križanke Sredica št. 1, ki je bila objavljena v Našem glasu št. 12. Med reševalci smo izžrebali sedem dobitnikov nagrad.

7. nagrado - knjigo Tretja brigada Vojske državne varnosti je žreb dodelil **Sonji Kostevc**, Pod goro 4a, Krško. 6. nagrado - knjigo Titove besede - naši kašpoti, je dobila **Anita Krznarič**, SO Krško, CKŽ 14. 5. in 4. nagrado - foto album NE Krško, sta prejeli **Marjanca Nunčič**, Šolska 10, Krško, in **Tončka Gabrič**, TES Brestanica. Knjigo Tomšičeva brigada - 1. in 2. del smo kot tretjo nagrado poslali **Štefki Klavžar**, TES Brestanica. **Angelca Druškovič**, Ul. Tončke Črčeve 15, Krško, je za 2. nagrado dobila monografijo "Vladimir Lamut". 1. nagrada je bila monografija Kostanjeviška opatija, žreb pa jo je namenil **Jasmini Kovačič**, Kajuhovala 3, Krško.

Izžrebani reševalci, ki svojih nagrad še niso prejeli, lahko le-te dobijo v uredništvu Našega glasa, Cesta krških žrtev 12, Krško.

Vsem dobitnikom v imenu uredništva in Nuklearne elektrarne Krško iskreno čestitamo!

Galerija Krško

Dvajset olj Jožeta Kotarja

V krški galeriji je bilo med 7. in 21. oktobrom letos obiskovalcem na ogled 20 oljnih slik novomeškega slikarja amaterja Jožeta Kotarja.

Jože Kotar (rojen 1952) je sicer končal elektrogospodarsko šolo v Mariboru in je zaposlen v Iskri. Sam zase pravi, da tam počne vrsto obrobni stvari: je oblikovalec, inovator in še kaj. Sicer pa je pred leti opravil program slikarske šole pri likovni akademiji, udeležil se je že preko 100 skupinskih razstav, priredil 40 samostojnih doma in v tujini, prejel 8 mednarodnih priznanj oziroma nagrad in vrsto domačih.

»Težko je med njimi odbrati samo eno in jo postaviti nad druge. Morda bi se v tem primeru najlažje odločil za tisto prvo nagrado, ki sem jo prejel na mednarodnem eks-temporu v Piranu leta 1983, saj sem ob njej nekako začutil, da je to, kar počnem, da slikam, pravo. Slikanju posvečam veliko časa, pa če sem dobre ali slabe volje. Slikam običajno med 19. in 3. uro zjutraj. Da, v glavnem slikam ponoči, zato včasih tudi nisem povsem prepričan, da bodo moje slike pri dnevnem svetlobi delovale tako, kot sem si jih ob nastajanju zamislil. Prepričan pa sem, da je recenzija, ki jo je ob moji sedanjih razstavi v Krškem napisal kustos v ljubljanski mestni galeriji, Franc Zalar, najbolj čista in da najbolje prikazuje moje delo.«

Franc Zalar pa je v zloženki - vabilu za krško razstavo med drugim zapisal:

»Vsake oči imajo svojega malarja. Ta znani stari rek bi lahko uporabili tudi pri novomeškem slikarju Jožetu Kotarju, ki slika, upodablja krajinske vedutne izreze iz opojno zelene Dolenjske in Bele Krajine kot že mnogi drugi slikarji pred njim, da omenimo samo nekaj najpomembnejših in najbolj znanih: Božidarja Jakca, Vladimirja Lamuta, Borisa Kobeta in Zorana Didka. In čeprav je Jože Kotar v bistvu zvest nadaljevalec bogate slovenske slikarske tradicije, impresionizma, postimpresionizma, realizma in včasih zavzenijo njegove slike celo v drznih barvnih tonih, ki so blizu francoskemu faovizmu, so to stvaritve, ki so največkrat odraz umetnikovega notranjega in osebnega razpoloženja, ki pa je največkrat zasnovano tudi v globljem premišljevanju in prirojenem občutku za prave likovne in estetske vrednote. Jože Kotar se je bolj kot potom uka pri drugih slikarjih dokopal do znanja in likovne občutljivosti, ki jo danes poseduje, potem lastnega truda in zavzetosti, odtod tudi vsa pestrost v likovnem izrazu, ki jo lahko zasledujemo na njegovih že petnajst let trajajoči likovni poti. Jože Kotar je tudi slikar, ki ne vztraja trmasto pri nekem določenem likovnem obrazu, trdo zasedranem stilu, marveč se vedno znova prilagodi, na platno zajetem likovnem motivu, se poskuša poglobiti vanj in ga v kar najbolj vernem bistvu, hkrati oplojenem z lastnim čustvom, približati gledalcu.

DKD EDVARDA KARDELJA

Filmski spored za november

- 2., sredo, ob 18.00: JABOLKA, ameriški glasbeni (2000)
- 3., četrtek, ob 20.00: BARVA DENARJA, ameriški avanturistični (2000)
ob 22.00: ZAČIMBA IZ MIAMIJA, ameriški "trdi" erotični (3000)
- 4., petek, ob 20.00: BARVA DENARJA
ob 22.00: STRAST ZA JULIJO, italijanski erotični (3000)
- 5., sobota, ob 18.00: TRINITA, ameriški western (2000)
ob 20.00: BARVA DENARJA
ob 22.00: ZAČIMBA IZ MIAMIJA
- 6., nedelja, ob 18.00: BARVA DENARJA
ob 20.00: TRINITA ob 22.00: ZAČIMBA IZ MIAMIJA
- 7., ponedeljek, ob 20.00: DAVITELJ PROTI DAVITELJU, jugoslovanski (2000)
- 8., torek, ob 20.00: NEDOTAKLJIVI, francoska kriminalka (2000)
- 9., sredo, ob 18.00: NEDOTAKLJIVI
- 10., četrtek, ob 18.00: KROKODIL DUNDEE, avstralski avanturistični (2500)
ob 20.00: KLJUČ, italijanski ljubezenski (2000)
- 11., petek, ob 18.00: KROKODIL DUNDEE
ob 20.00: SODNI DAN, italijanski western (2000)

Čeprav sta krajina in veduta Kotarjeva velika ljubezen, njegova najbolj priljubljena motivika, pa se slikar s precejšnjim uspehom loteva tudi drugačne motivike; tu sta predvsem portret in pa cvetlična tihožitja.

- 12., sobota, ob 18.00: KROKODIL DUNDEE
ob 20.00: ALIENS - OSMI POTNIK II, ameriški avanturistični (2000)
- 13., nedelja, ob 18.00: ALIENS - OSMI POTNIK II
ob 20.00: KROKODIL DUNDEE
- 15., torek, ob 18.00: NORI DAN, ameriška komedija (2000)
- 16., sredo, ob 18.00: FANT IZ RIA, ameriški mladinski (2000)
20.00: NORI DAN
- 17., četrtek, ob 22.00: BORDEL, ameriški "trdi" erotični (3000)
- 18., petek, ob 22.00: BORDEL
- 19., sobota, ob 22.00: BORDEL
- 20., nedelja, ob 18.00: CIVILNA PATRULJA, ameriški akcijski (2000)
- 22., torek, ob 18.00: KDO JE TO DEKLE, ameriška komedija (2000)
ob 20.00: CIVILNA PATRULJA
- 23., sredo, ob 18.00: KDO JE TO DEKLE
- 24., četrtek, ob 20.00: KDO JE TO DEKLE
- 25., petek, ob 22.00: IZKUŠNJE LJUBKE VDOVE, italijanski erotični (3000)
- 26., sobota, ob 18.00: DEVET SMRTI NINJE, ameriški akcijski (2000)
- 27., nedelja, ob 18.00: DEVET SMRTI NINJE
- 30., sredo, ob 18.00: HOJA V SENC, francoska komedija (2000)

Risanke za najmlajše

Vsako sredo ob 17. uri bodo v delavskem domu ponovno 35- minutne risanke. Vstopnina je 1000 din.

Gledališka predstava

Novembra bo gostovalo SLG Celje s predstavo Peter in Pavel. - Ob 10. obletnici delovanja se bo predstavila ekipa Moped showa. - Prihajajo tudi Gruntovčani...

Priznanja najboljšim plavalnim upom:

Ocena dela PK Celulozar: zelo uspešno!

Konec septembra je bil redni letni občni zbor krškega plavalnega kluba Celulozar. O delu kluba v minulem obdobju je govoril njegov predsednik Jože Habinc. Sprejeli so program dela, izvolili nove organe kluba in zbor, ki se ga je udeležilo tudi precej staršev plavalcev in plavalcev, zaključili z družabnim srečanjem v dvorani Papirkonfekcije.

Za novega predsednika kluba so izvolili Kristijana Pavliho, ostali člani predsedstva kluba pa so: Lado Hartman (tajnik), Dragica Repec (blagajničarka), Andrej Škafar (organizacijski tehnični vodja), Marjan Špes (predsednik sodniškega zbora), Franc Čargo (predsednik gospodarsko-finančne komisije), Janko Špiler, Silvana Mozer in Ivan Repec. Nadzorni odbor kluba: Snežana Resman (predsednik), Stanka Vahčič in Andrej Kerin. Disciplinska komisija: Friderik Medvešek (predsednik), Zvone Skalicki in Nada Potočnik. Gospodarsko-finančno komisijo bo vodil Franc Čargo, člana pa bosta Marjan Ivčič in Rozika Cerovšek. Predsednik strokovno-tehnične komisije bo Andrej Škafar, člani Silvo Potočnik, Marjan Šunta, Borut Mlakar, Igor Turk, Milan Javornik ter trenerji in vadiitelji Jožica Govedarica, Anton Bizjak in Alenka Jevšnik.

Priznanja mladim plavalcem

Na občnem zboru so podelili (kot priznanje za dosežke v minuli tekmovalni sezoni) kristalne vaze naslednjim plavalkam in plavalcem PK Celulozar.

Nataliji Repec: za pet naslovov republiške prvakinja (100, 400 in 800 m kravl, 100 m delfin in v štafeti 4 x 100 m kravl), za 4 naslove republiške viceprvakinja (100 m kravl, 100 m hrbino, 200 m delfin in v štafeti 4 x 200 m) ter za dve tretji mesti na republiškem prvenstvu (50 m kravl in 200 m mešano) ter za dva naslova državne prvakinja (100 in 200 m delfin), za tri naslove državne vicešampionke (400 in 800 m kravl ter v štafeti 4 x 100 m kravl), za 2 tretji mesti na državnem prvenstvu (400 m mešano in v štafeti 4 x 200 m kravl);

Sergeji Gradišek: za dva naslova republiške prvakinja (200 m kravl in v štafeti 4 x 100 m kravl), za 2 naslova republiške vicešampionke (50 m kravl in v štafeti 4 x 200 m kravl) ter za 3. mesto na republiškem prvenstvu na 100 m kravl ter za dosežka na državnem prvenstvu - 2. mesto v štafeti 4 x 100 m kravl in za 3. mesto v štafeti 4 x 200 m kravl;

Ireni Resman: za njen delež pri uvrstitvi Celulozarjevih štafet na republiškem (1. in 2. mesto na 4 x 100 m in 4 x 200 m kravl) in državnem prvenstvu (2. in 3. mesto v istih štafetah), ter za nekatere dobre rezultate v istih disciplinah;

Anuški Cerovšek: za podobne dosežke kot Ireni Resman;

Brigiti Omerzu: za dve srebrni medalji na republiškem prvenstvu starejših pionirk (100 in 200 m prsno) in za nekatere druge vidne rezultate na tem prvenstvu;

Damjanu Herakoviču: za nekatere vidne rezultate na republiškem prvenstvu mlajših pionirjev, med drugim za bronasto kolajno na

200 m prsno;

Juriju Žajberju: za zelo dobre rezultate v delfinu in vidno uvrstitev v kravlu;

Tadeju Potočniku: za dobre rezultate v kravlu.

NIK

Žarku Govedarici v spomin

Za tiste, ki se že dolgo časa ukvarjamo s telesno kulturo in športom v krški občini, je bila vest, da je umrl tovariš Žarko Govedarica, trener Plavalnega kluba Celulozar Krško, še kako boleča. Med nas je prišel iz daljne Hercegovine, iz Mostarja, kjer je oral ledino plavalnemu športu in kjer ga imajo v najlepšem spominu tudi kot začetnika te zdrave športne panoge na območju današnje republike Bosne in Hercegovine.

V Krško je prišel tiho, skoraj neopazno. V zanj morda tujem okolju je poprijel za delo takoj, z delom se je najhitreje in najbolje vključil v to okolje, ki ga je, vsaj tako menim, premalo spoznal in poznal. Njegovo delovanje je bilo vedno tako, kot naj bi krasilo pravega športnega delavca - trenerja; zase družbenih priznanj ni nikoli iskal; za uspehe, ki so jih dosegali njegovi varovanci, je vedno trdil, da so plod njihovega trdega dela, in je hkrati menil, da bi jim morali nameniti vsaj skromno besedo pohvale. V javnosti se skoraj ni pojavljal, bil pa je toliko bolj zvest našemu plavalnemu bazenu, kjer je preživel svoj dnevni delovnik kot njegov upravitelj - in ob njem ostal do kasnih večernih ur kot trener in - morda še bolj - kot vzgojitelj mladih. Bil je vseskozi športni delavec tistih vrednot, ki jih mlajše generacije njegovih delovnih sotovarišev ne ceni-jo dovolj ali nanje, žal, pozabljajo. Bil je neomajno privržen "svoji stvari", svojim moralnim vrednotam, edinole svojemu delu in delu tistih, s katerimi je delal. Vem, da je bil po tej plati v našem telesnokulturnem in športnem življenju pravzaprav edinstvena osebnost, včasih morda napačno ali sploh ne razumljena -

a vendarle ugledna. Upam, da bodo te vrednote krasile v življenju vsaj del mladih, ki so ob njem in z njim prvič vstopili v čudoviti svet športa, ki so pod njegovim vodstvom posegali po naslovih najboljših v Sloveniji in Jugoslaviji, pa tudi bolj številnih drugih, ki jim je vcepil - če ne drugega - pravi odnos do dela in obveznosti, kar se jim v njihovem življenju mora obrestovati.

Ko smo se v torek, 25. oktobra 1988, od Žarka Govedarice poslovili na pokopališču v Krškem in ga pospremili na njegovo zadnjo pot v rodni Mostar, mu vsega tega nismo mogli več povedati. Veliko smo mu ostali dolžni. Ali bomo ta dolg lahko vsaj delno povrnili s temi besedami: Žarko, bil si pomemben kamen v zgradbi krškega plavanja, tvoje delo bomo nadaljevali, tako kot bi si želel ti in kot bi delal ti, ki ti je bilo plavanje velika ljubezen in si ji zato vse svoje življenje tako zvesto služil!

Slava tvojemu spominu!

Tvoj športni prijatelj
Živko Šebek

III. memorial "Prvi krški borci"

Močna udeležba veslačev

Na tretjem memorialu v organizaciji Kajakanu kluba Krško se je 15. oktobra na progi od brestaniškega do krškega savskega mostu pomerilo 66 čolnov iz 11 klubov, ki jih bomo navedli kar v vrstnem redu, ki so ga dosegli na tekmovalju: Končar Zagreb, Ljubljana, Hrastnik, Ada Bosanski Novi, Škofja Loka, Krško, Varteks Varaždin, Lipa Krška vas in Soške elektrarne, Razlag Čatež in Slavija Zagreb.

Zmagovalci

K 1 (enosedežni kajak) - mladinci: Gorazd Medved, Hrastnik; člani: Kemal Arnautović, Ada Bosanski Novi, sicer državni prvak, v Krškem je bil najhitrejši in je dobil nagrado 100.000 din; ženske: Božič, Končar Zagreb. - C 1 (enosedežni kanu) - mladinci: Raus, Varteks; člani: Andrej Jelenc, sicer dobitnik evropskega pokala 1988. - C 2 (dvosedežni kanu) - člani: Darko Tkavc in Sandi Bizjak, Krško.

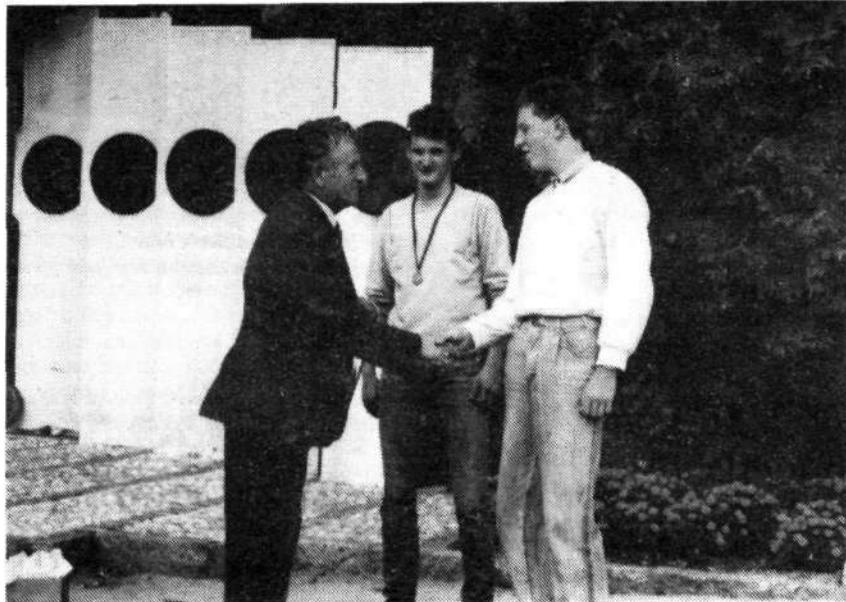
Uvrstitve še nekaterih Krčanov: K 1 - mladinci: 4. Gašper Rostohar; člani: 7. Matjaz

Šribar; ženske: 2. Alenka Gradišek.

Dobitnik memorialnega pokala, ki so ga podelili ob spomeniku prvim krškim borcem pri OŠ J. Dalmatina, je tako Končar iz Zagreba, Krčani pa so se s 6. mestom med 11 klubov tudi kar dobro odrezali.

Vsi udeleženci so bili nadvse zadovoljni s progo in organizacijo, zato bodo še radi prišli, so obljubili. Organizatorji pa so tudi zadovoljni, saj so že letos zbrali na tekmi skoraj vse državne prvake ter celo svetovna asa Andreja Jelenca in Srečka Masleta, ki pa tokrat ni veslal v svoji disciplini C 2, ampak v C 1.

Po Obveščevalcu TCP

Zmagovalca tekme v dvosedežnem kanuju, Darko Tkavc in Sandi Bizjak, prejmeta čestitke Staneta Kukovičiča, predstavnika občinske organizacije ZZB. (Foto: M. Bodor)

Za dan republike poskusno obratovanje kabelskega razdelilnega sistema v Krškem

- Vsa dela tečejo nemoteno, zato lahko pričakujemo izpolnitev obljube odbora za izgradnjo KATV Krško.
- Nadaljevanje izgradnje na desni breg Krškega in proti Dolenji vasi lahko prekinemo le neugodne vremenske razmere.
- Kaj je novega s področja ponudbe in odprtosti TV satelitskih programov?

Bližamo se 29. novembru in s tem tudi času, ko naj bi KRS na levem bregu Krškega začel poskusno obratovati. To je obljubil odbor za izgradnjo v začetku septembra, nas pa je zanimalo, kako dela napredujejo, čeprav smo se lahko v preteklih mesecih na lastne

oči prepričali, da je Krško - levi breg že prekopano zaradi kabliranja.

Poklicali smo Ivana Glogovška, predsednika omenjenega odbora, da bi zvedeli novosti. Povedal je, da se vsa dela odvijajo po predvidenem načrtu: **dovozna cesta do Grmade** na Sremiču, kjer bo stala sprejemna postaja, je že zgrajena, v gradnji je tudi sama stavba, kjer bodo montirali sprejemno postajo s satelitsko sprejemno anteno. Izkop zemljišča in polaganje primarnega in sekundarnega kabla potekata nemoteno. Ob tem je tovariš Glogovšek posebej poudaril, da občani zelo lepo sodelujejo in da je z njihove strani malo pripomb, ko gre za prekopavanje po privatnih zemljiščih. Prav tega so se v začetku bali, zato so sedaj toliko bolj zadovoljni ter upajo, da bo tako tudi pri nadaljevanju akcije.

Vse kaže, da bomo čez nekaj tednov v naših domovih doživeli tehnično **dober sprejem radijskih in TV programov domačih postaj**. To je bil pravzaprav osnovni cilj, ko smo začeli razmišljati o sodobnem informacijskem razdelilnem sistemu. Znano je namreč, da so bližnja naselja glede sprejemnih pogojev na boljšem. Toda tudi tja naj bi v bližnjih mesecih prispela ta tehnična novost. Dela pri izgradnji KRS se bodo nemoteno nadaljevala, če le ne bo prevelikih vremenskih ovir. Tako

bo kabliranje najprej steklo na desni breg Krškega, na Grič in seveda proti Dolenji vasi ter Leskovcu. Celotna izgradnja naj bi bila zaključena do konca junija 1989.

Hkrati z izgradnjo novega informativnega sistema se bodoči uporabniki sprašujemo, kako je s ponudbo tujih satelitskih TV programov. Domače revije in dnevno časopisje že nekaj časa objavljajo nekatere tuje sporede, zato nas zanima, **katere programe bomo lahko spremljali na našem KRS** in kako je z vprašanjem avtorskih pravic. Še pred pol leta smo brali, da bo nekatere tuje TV programe nemogoče gledati, ker so ali pa bodo zaščiteni. Pred nekaj tedni pa smo lahko prebrali optimistično izjavo Borisa Berganta, ki je pri TV Ljubljana zadolžen za satelitsko televizijo. On sodeluje v dogovorih s tujimi partnerji glede pravic in pogojev za sprejem satelitskih programov. Tako so se za začetek odločili za šest ponudb. Pri izbiri so ekipo JRT vodili naslednji kriteriji:

- povezovanje s sosednjimi deželami,
- programi za čim širši krog gledalcev in
- jezikovna pestrost.

Tako bomo gotovo spremljali Super Channel, Sky Channel, francoski TV-5, RAI-UNO in še kaj. Posebno ugodno za Jugoslavo je, da zaenkrat ni nobenih stroškov za prevzem programov. Edina obveznost je, da programe objavljamo v celoti - vključno z reklamami. Vprašanje avtorskih pravic še ni rešeno na mednarodni ravni, vendar je že sedaj skoraj gotovo, da jih naročniki ne bodo plačevali.

Tovariš Bergant je za tisk tudi povedal, da se je omenjena delovna skupina že odločila za **naslednjih osem TV satelitskih programov**:

- CNN, ameriški program dnevnih novic in dogodkov;
- Arts Channel, program filmov, predstav, koncertov, razstav;
- Film Net, izključno filmski program, v angleščini;
- MTV, izključno glasbeni program;
- RTL Plus, luksemburški zabavni program v angleščini in nemščini;
- Tele Club, filmski program, v nemščini;
- Einz Plus, nemški program različnih vrst ter
- Children's Channel, izključno otroški program v angleščini.

Nekaj od tega se bo gotovo našlo v domači TV ponudbi.

Očitno je, da je večina programov specializiranih za določeno strukturo gledalcev in da jih veliko poteka praktično dan in noč. Najbolj vneti gledalci bodo zjutraj vstajali neprepani ali bodo celo zamujali na delo... No, kakor vsaka novost, se bo v nekaj tednih ali mesecih tudi ta unesla in končno dobila ustrezno mero pozornosti v našem vsakdanjem življenju. Nekaj več nalog pa očitno čaka starše, ko bodo morali znati s svojimi nadobudneži najti pravo mero. Prepričani smo, da bodo pozitivne plati uvedbe KRS (informiranje, kultiviranje, izobraževanje) kmalu prevladale negativne!

Ivan Mirt